BLÁSMĚS

Červen 2019

Slovo šéfredaktorky

Tak a je to tady. Poslední klasické bílá směs tohoto roku. Teď už nás čeká pouze oddílovka (pro někoho intercamp) a sportovní odpoledne a pak už tady bude všemi dlouho očekávaný TÁBOR! Já se na tábor tak jako vždycky samozřejmě velice těším a nemůžu se dočkat, až ve vedru pojedu šalinou číslo 12 ze školy s vědomím, že další den už budu na táboře. Věřím, že většina z vás to cítí stejně a ti co letos na tábor nejedou určitě čekají jiné skvělé zážitky. Mějte se tedy suprově a rychle si opravte všechny známky!

Poci

Slovo vedoucí

The end is near. Konec se blíží, jak bychom řekli po česku. A je to tak. Konec bývá často vnímán jako něco děsivého a nechtěného. Je však důležité se tomuto vyvarovat. Protože konec často znamená začátek něčeho nového. A i v našem případě (možná hlavně v našem) znamená právě to nové a neobjevené. A my se s koncem školního roku můžeme právě proto těšit na nový začátek, čímž je pro nás hlavně tábor! Tento rok byl skvělý, spoustu věcí jsme se dozvěděly, spoustu věcí jsme se naučily a spoustu věcí jsme taky započaly. A tak se nemusíme bát, že něco končí, protože právě ta správná jízda teprve začíná! Nové místo na táboření nám může pomoci takové novoty poznat a naučit nás, jak s nimi pracovat. I my samy v sobě můžeme pořád poznávat něco nového, neobjeveného. Je je potřeba si uvědomit, že každý konec je třeba zužitkovat co nejlépe do budoucna. So let's do it! ☺trochu zajímavější

Mate

Tento měsíc se můžeme těšit na…

5. 6. – Oddílovka
19. 6. – Sportovní odpoledne
21. – 23. 6. – Hlavní stavěčka tábora
29. – 13. 7. – Tábor

Oslavenci

1. 6. Esty

Výlet s Benjamínky

V sobotu 11. května jsme se já, Monča, Jura, Vítek, Klárka a Tom vydali na výlet do naší krásné brněnské zoologické zahrady. Sešli jsme se v devět hodin ráno na Dělnickém domě a odtud vyjeli šalinou směr Hlavní nádraží a poté jedničkou do Bystrce.

Výlet byl moc príma, hráli jsme různé hry, malovali křídami a poznali nová zvířátka. Děti si nejvíce pochvalovali strávený čas na hřišti s poznáváním koz a ovcí a přestávky na svačinku. Navíc jsme se shodli, že nejzajímavějšími zvířatky jsou žirafy, surikaty a lamy!

Simča

Družinková výprava Kopretin a Rysů

V pátek 10.5 jsme se sešly všechny Kopretiny kromě Burgera na Židenickém nádraží. Nastoupily jsme do vlaku a jely jsme (nečekaně:DD). Ve vlaku jsme si tipovaly, kdo se k nám v sobotu připojí a bude mu nad 18 let. Tipy byly převážně na některé z našich vedoucích. Vystoupily jsme, ale jelikož jsme měly fůru času na přestup, tak jsme zakotvily v parku a ve dvou skupinách jsme šly hledat buď sirky, nebo sůl. Kačka s Prckem nám večeři vařily, takže jako jediné nešly nic shánět. S Locikou jsme zjistily, že existují domácnosti, kde nemají sirky… I tak jsme jich však získaly celkem dost. Holky uvařily výtečné špagety. Diskuze u večeře se opět stočila na téma, zda je pesto dobré nebo ne. Dojedly jsme, uklidily a vydaly jsme se na vlak. Bylo už hodně hodin, takže byla vážně tma. Vystoupily jsme a šly jsme najít místo, kde budeme spát. Klárka s Áďou si broukaly písničku ze hry Dancing line, která začala pomalu všem lézt na nervy. Mě s Prckem zase nenapadlo nic chytřejšího než to, že budu Prckovi pozdě večer ve tmě v lese celkem děsivé příběhy. Pak jsme si uvědomily, že jdeme poslední, a tak jsme se rychle přeřadily. Došly jsme na místo, které se nám zdálo celkem dobré pro postavení stanů. Hned poté, co jsme však ulehly do postaveného stanu (Poppy a Poci měly svůj stan, my jsme měly taky svůj), tak se pár z nás

přesvědčilo o opaku. Já jsem bohužel mezi těmi nešťastníky. Zády jsem ležela přímo na obrovském hrbolu. Celá výprava byla vlastně o tom, že jsme byly na stopě dalšího tetování, takže nám holky řekly, že by se někde v okolí měla vyskytovat stopa a předaly nám takový disk s nápisem. Řekli, že se jim zatím nepodařilo rozluštit, co předmět znamená. Jelikož jsme ale velmi inteligentní, tak jsme přečetly, co bylo na disku napsáno. Stálo tam něco ve smyslu: Hledejte pod telefonem. Šly jsme spát. Teda já jsem se moc nevyspala.

Holky nás vzbudily někdy v noci. Řekly nám, že někde poblíž zachytily signál, a že se tam máme jít vypravit a získat nějakou věc, která bude metr nad zemí. Také dodaly, že předmět bude někdo možná hlídat, a tak musíme být nenápadné. Vydaly jsme se na cestu. Dělaly jsme hluk a tak nám Klárka řekla, abychom se ztišily. Vtom okamžiku jsem však s lidmi, se kterými jsem šla v řadě zakřičela. Všechny jsme jak na povel šláply do obří kaluže pod námi. Prckovi jsem opět řekla jednu historku, a tak jsem měla celkem nahnáno. Rádkyně nás zastavily. Řekly nám, že už jsme zhruba 100 metrů od toho místa, odkud

vycházel signál. Spatřily jsme světlo. Někdo tam chodil a svítil. Musely jsme vypnout baterky a ztišit se. No, řekněme si to upřímně, být úplně potichu se nám asi nepodařilo, ale alespoň už nikdo nezahučel do kaluže. Rozdělily jsme se na skupinky, které půjdou v různých vlnách. Já a Narnie jsme šly poslední. Prodíraly jsme se lesem. A pak jsme konečně zjistily, kdo je náš hlídač té věci. Až do posledního okamžiku jsem byla přesvědčena, že to je vážně někdo z Bílých kytek. Najednou jsme však slyšely klučičí křik: „Přepád, přepád!!!“ Chvíli jsem to nechápala. Pak jsem tomu nevěřila. A pak u jsem běžela za hlasem a snažila jsem se zjistit, co se stalo. Proti mně se vyřítila Locika a Áďa. Říkaly, že máme jít zpátky. Já jsem nechtěla jít bez zbytku. Ty však taky přiběhly. Klárka měla v ruce mobil. A pak se mě pokusil chytit…. Mimoň z 94. A pak tam přiběhlo víc kluků. Aspik, Lukáš, Mimoň, Jirka a Pavel. Vůbec jsem nechápala, co tam dělají. Byla jsem strašně zmatená. Pak tam přišla Poppy, Poci, Robot a Mirek a bylo jasné, že zpátky se teď rozhodně nepůjde. Chvíli jsme se dohadovali o tom, že my jsme je přece nepřepadly a nechtěly jsme jim ukrást jejich Boha

Nokiu, co tu dělají a o podobných věcech. Začala jsem to chápat. Domluvili jsme se, že jim mobil vrátíme hned poté, co se podíváme pod mobil. Chvíli nám trvalo, než jsme se tam dostaly, ale přece jen se podařilo. Byl tam lísteček s názvem místa. Pak jsme se hádaly o tom, kdo vyhrál neúmyslný přepad. Pak Mirek navrhl hru, která se nám původně zdála úplně na nic, a že nemá smysl jí hrát, když bylo jasné, že přepad jsme vyhrály

my. Hra měla rozhodnout, kdo teda přepad vyhrál a má lepší team. Vyryl do země kruh a řekl nám, že ten kruh představuje naší spolupráci. I přes moje protesty, že by měl být tím pádem větší byl pořád maličký. Měly jsme si stoupnout do kruhu a kluci kolem něj. Cílem bylo se navzájem vtahovat a vytahovat buď do kruhu, nebo z kruhu. Družina, která do časového limitu vytáhne více lidí na svoje území vyhrává. Podařilo se nám všechny kluky vtáhnout do kruhu, takže jsme vyhrály☺! Daly jsme si odvetu a tentokrát jsme my byly mimo kruh. Opět jsme vyhrály. Mohly jsme tedy mít jeden požadavek. Klárka po nich celou dobu chtěla buchty, ale jelikož jich měly málo, tak jsme se nakonec rozhodly jednoduše- Celou sobotu a neděli nám budou nosit stany, postaví je a sbalí je. Kluci se poklonili svému Bohu a my jsme se vydaly spát.

Ráno jsme posnídaly buchty a udělaly jsme si čaj. Nafotily jsme pár foteček. Pak jsme dostaly jablka se samolepkami. Kačka si jednu nalepila na čelo. Byla na ní česká vlajka a nápis české jablko. Poté jsem si tu samolepku nalepila já a Klárka. Kachňa někam odběhla a za chvilku se vrátila. Dělala přehnanou chůzi a říkala: „ Jsem české jablko!“ Začaly jsme to dělat všechny tři. Samozřejmě to všem začalo lézt pěkně na nervy, ale byla to zábava. Někdo má hold Boha mobil a někdo jablko. Po cestě jsme snědly tři naše bohy- Edmunda, Báru a Spytihněva.

Kluci na nás vybafli a my jsme jim s radostí předaly stany. Stačilo asi 5 minut a už i kluci na nás byli kvůli jablkům naštvaní. Po cestě jsme hráli takovou tu hru na potopu, medvěda atd… Poté taky to jak je jeden vrah a úkolem je zabít všechny ostatní a nesmí se na něj přijít, ale první kolo se téměř hned zjistilo, kdo byl vrahem. A tak se začalo druhé kolo. Došli jsme do Skalního města, kde jsme se naobědvali. Kluci neměli kotlík, takže jsme si nejdříve my uvařily francouzskou polívku a poté jsme čekaly, až se nají i kluci. Mirek nám povídal o "jablíčkoismu". Bylo to celkem divné. Poté se českými jablky staly všechny holky až na rádkyně a Áďu. Běhali jsme všude po skalkách a nechali se fotit u různých kamenů. Také jsme jedli bonbony od české chuti :D. Poté jsme si s Kopkami ochočily polního křečka. Pak jsme si všichni sedli zpátky na místo a Klárka něco pošeptala Ádi. Všichni hned chtěli vědět to tajemství. Klárka to všem postupně šeptala. Zkrátka je geniální vrah. Přesně tak. Když mi řekla, že jsem taky mrtvá neubránila jsem se smíchu. A tak všechny zabila jednou ranou. Poté jsme začali hrát hru. Běhali jsme po dvojicích s fáborky, které byly různě po skalách a představovali náboje. Když jsme chytli vedoucího, dal nám lísteček a náboj přestal být platný a museli jsme najít jiný. Z lístečků jsme složili fotku rozcestníku. Došli jsme na celkem fajn místo (bez hrbolů!) a zakotvili jsme to tam. Sedly jsme si na batohy - teda jenom holky, kluci nám stavěli stany. Rozdělali jsme táborák a opékali jsme si špekáčky, jablko, hermelíny, tofu a marshmallowny. Mňam. Bohužel jsme musely uctít památku jablek a tak jsme spálily naše samolepky. Pak jsme šli spát. Ráno jsme se vydali k tomu rozcestníku. Našli jsme u něj pytel jídlem. Pak se hrál ufec. Já, Prcek a Locika jsme spíš teda skládaly symfonii Zima. Pak už byl čas jít na vlak. Dojeli jsme do Židenic a tam se zjistilo, že Lukáš nechal svůj batoh ve vlaku. Většina lidí si však uvědomilo, že je den matek a tak vyrazilo něco rychle sehnat. Byla to úžasná výprava, děkuji za ni!

Ponožka, české jablko

Výprava Bledulek

Družinka Bledulek se na své výpravě vydala prozkoumat tajuplný, bájemi opředený ostrov, Irsko. V pátek jsme se potkaly na Hlavním nádraží a vydaly se na naše putování. Když jsme dorazily do parku, tak se nám stala nemilá nehoda. Tami, jednu kamarádku z jiného oddílu, pokousal leprikón. A ona od té chvíle mohla mluvit jenom anglicky. Musely jsme proto sesbírat kousky receptu a podle něj namíchat lektvar, který Tami zachránil. Po tomto zážitku jsme se již vydaly na klubovnu a zahrály si ještě pár dalších her. V jedné z nich jsme získávaly krizové situace a potom jsme si říkaly, jak se v nich zachovat. Pak už ale byl čas jít spinkat.

V noci nás ale probudilo naříkání dřevěného lesního skřítka. Vlezly jsme totiž obrovi ze Skotska přímo do pasti. Musely jsme proto vyřešit spoustu šifer a podle nich získat určité věci, Jednou z věcí byl klíček. Díky němu se nám podařilo odemknout klubovnu a podle mapy okolí najít venku další důležité věci, zatím co nás chytal právě onen obr. Když už jsme všechny věci měly, tak jsme z nich vyrobily hudební nástroje a zahrály na ně obrovi, aby se s námi usmířil a nechtěl si nás dát jako svačinku. Obr už s námi zůstal do konce výpravy a stali se z nás kamarádi.

Další den ráno jsme si dali rychlou rozcvičku, nasnídali se a vyrazili na výlet. Cestou jsme museli stihnout letadlo do Dublinu. V něm jsme potom navštívili malé hospůdky z období středověku. Cestou jsme se dokonce setkali i se selkiemi, tuleni, kteří když svléknou kůži, stanou se lidmi. Do moře se smí vrátit až ve chvíli, kdy získají zpět svou kůži. Cílem naší cesty byla mohyla míru,

kde jsme si uvařili oběd. Po něm jsme se už bez zastávek vrátili zpátky na klubovnu. No a protože bylo teplo, tak jsme se chtěli osvěžit a koupili jsme si nanuky. Když jsme je dojedli, tak jsme se pustili do vyrábění náramků pro maminky, protože další den byl den matek. Taky jsme si vyzkoušeli headis. To je takový ping pong hlavou, v podstatě. Po večeři už přišel čas připravit se na slib. Zazpívali jsme hymnu a Míša složila svůj slib na světlušku. Po slibu jsme si ještě chvilku zazpívali a šli do hajan.

V neděli ráno jsme se pustili do úklidu klubovny. Když bylo z většiny hotovo, tak jsme se pustili do plnění světýlka kuchař. To znamená, že je seznam úkolů, které když splníte, tak dostanete jako odměnu dobrý pocit a nášivku na kroj. Po obědě jsme douklidili a za eura, která jsme celou výpravu ztráceli a získávali, jsme si nakoupili ceny. No a potom se už jelo domů. Celou výpravu jsme si moc užili a těšíme se na nějakou další.

Katty

Výprava Konvalinek

V pátek 10. května jsme se sešli na židenickém nádraží a vydali jsme se vlakem do Moravských Knínic. Po cestě jsme hráli kolíčkovanou, což se hraje tak, že po cestě mezi námi putovali dva kolíčky - jeden s Mickey Mousem a druhý s kačerem Donaldem. Ten, kdo na sobě bude mít kolíček když se řekne konec, prohrál. Když jsme došli do klubovny, ve které jsme přebývaly po zbytek naší výpravy, odložily jsme se věci a šli si sníst večeři ven. Potom jsme si v klubovně povídaly příběhy, které jsme vymyslely a potom jsme si vyčistily zoubky a šli spát. V sobotu ráno jsme se vzbudily a měli jsme rozcvičku. Po rozcvičce jsme snídaly buchty a čaj. Po výborné snídani za námi přišel Mickey Mouse a řekl nám, že nás sem pozval proto, abychom mu pomohli najít poklad. Celé dopoledne jsme hledaly stopy, které nás dovedou k pokladu. Když jsme je našly, zjistily jsme, změny když se spojí vytvoří obrázek místa naleziště pokladu. Tohle místo bylo paradoxně kousíček od

klubovny. Byl v tom ale háček - poklad byl zamčený. Z šifry, kterou jsme odpoledne vyluštily jsme zjistily, že klíče můžeme najít a poklad můžeme otevřít jen v určitý čas, který nám byl prozatím neznámý. Pak jsme si zahrály hru Kam až?, která nás velmi bavila. Kolem deváté hodiny jsme usnuly. Uprostřed noci jsme byly probuzeny s tím, že nastal čas na nalezení klíče a otevření pokladu. Prvně jsme šly se zavázanýma očima na nějakou louku, za kterou se nacházel strážce, který by měl mít klíč od pokladu. Postupně jsme jedna po druhé šli ke strážci a z nádoby vylovily jednu věc. Až se všechny vrátily, zjistily jsme, že klíč nemá ani jedna z nás. Mírně zklamané a pořádně zmoklé (hooodně pršelo) jsme se vraceli na klubovnu. Když jsme přišly do klubovny, zjistily jsme, že klíč je tam. Klíč jsme našly, poklad jsme odemčely a následovně zalehly do spacáků. Nedělní ráno bylo bez rozcvičky a začalo dobrou snídaní. Pak jsme se zabalily, zahrály si pár her, poklidily jsme po sobě klubovnu, rozdělily si poklad a vydaly jsme se na cestu domů.

Nutty

Výprava Sasanek

Se Sasankami jsme se vydaly na soutěž kuchtíků do Lanškrouna. Klubovna byla hezká a prostorná. V pátek jsme zjišťovaly, kdo všechno za kuchaře tam bude a učily se na soutěž. Ovšem v noci se kuchaři začali ztrácet. V sobotu jsme se proto vydaly na cestu po ostrově. Objevovaly jsme nové věci a udělaly si mnoho zážitků. Bohužel kuchtíky jsme nenašly. Odpoledne jsme čekaly na telefonát od šéfa, který také pátral po kuchtících a byl při jejich zmizení. Během večera jsme se dozvěděly spoustu nových stop, třeba že kuchtíci mají tajný recept, který jim chtěl někdo ukrást, proto se schovali. Ale recept přesto někdo ukradl. Proto jsme nadále hledaly stopy, po kterých jsme se vydaly v noci. V noci jsme překonaly všechny nástrahy a nakonec

získaly tajný recept. V neděli jsme ho vrátily kuchtíkům a ti nám za něj poslali trochu toho sladkého tajemství. Byla to úžasná výprava. To můžu říct s čistým svědomím za nás všechny, které jsme se zúčastnily.

Kiwi

Družinková výprava sedmikrásek

Sraz byl na hlavním nádraží ve 14.20.Nastoupily jsme do vlaku, kterým jsme jely asi hodinu. Vystoupily jsme ve Studenci a dostaly mapu, podle které jsme se měly dostat do vesnice jménem Zahrádka. Odtud jsme se vydaly k Dádině chatě, která byla v osadě Zátiší. Ještě než jsme tam došly, tak nám Dáda ukázala kam budeme později chodit pro vodu. Když jsme dorazily do chaty, vybalily jsme si a šly jsme ven svačit. Pak jsme hrály hru, ve které jsme měly za úkol chodit podle čísle a postupně z hlavy sčítat a odčítat, pak říct správný výsledek Esty a a Dádě. Když jsme ji řekly správné číslo napsaly nám na ruku jméno, které budeme mít v oblasti Červeného kříže. Pak jsme byly chvíli u nás na pokoji a zapisovaly jsme si, co jsme dělaly. Pak jsme měly večeři - špenát a brambory.

Noční hra

Krásně jsme všechny spaly. Pak přišla Narnie a probudila nás. Po ní přišla Esty s Dádou a řekly, že nás čeká zkouška. Oblékly jsme se, šly dolů a tam čekaly. Pak Narnie četla naše jména. První šla Fialka (já). Před chatou byly svíčky, podle kterých jsme šly a za nějaký čas po pravé straně seděla Esty. U ní byl úkol poskládat správně barevně kostky za 3 otočení přesýpacích hodin. Kousek na cestě za Esty byla Dáda. Ta každé z nás dala příběh, který jsme si přečetly. V každém příběhu byl nějaký nedostatek toho kdo ho četl. Pak jsme si o něm s Dádou povídaly a šly zpátky do chaty. Nejhůř na tom byl Holub, protože celá hra trvala tři hodiny a Holub šel jako poslední. (Ten kdo přišel šel spát)

4.5.

Ráno byla rozcvička s Dádou. Poté byla snídaně a měly jsme výborný čaj z bylinek. Hrály jsme s Narnie hru se šiframi. Na konci jsme měly postavit loďku, s vlajkou, ale tak aby plula. Hrály jsme kámen -nůžky- papír . Přišly jsme k chatě ale Narnie nás nechtěla pustit dovnitř a tak jsme měly nějaké podezření. Pak přišly Esty s Dádou a zavázaly nám oči. Vyvedly nás po

schodech do našeho pokoje. Pořád jsme měly zavázané oči, ale najednou se ozvalo ve vysílačce, že si je máme rozvázat. Všude po pokoji byly jízdní řády, karty, platební karty, autolékárnička a různé příklady. Měly jsme za úkol nahlásit Dádě heslo, jenomže jsme měly jen 5 pokusů. Vyzkoušely jsme: sedm, král, skauting. Měly jsme pouze dvě hodiny, ale nestihly jsme to. Správné heslo bylo přátelství. Odpoledne jsme šly na výlet, kde jsme hrály hru. Když jsme se vracely tak začalo pořádně pršet. Byla to taková příjemná sprška. Měly jsme dělat oheň, ale pak to teda nevyšlo. Až do půl dvanácté jsme já, Fialka Dáda a Narnie hrály Člověče, nezlob se. Ale Esty na nás byla naštvaná, jelikož nemohla spát.

5.5.
Ráno jsme se vzbudily a sbalily si spacák. Potom jsem měly rozcvičku vedenou Narnii. Následně jsme posnídaly-buchty z pátku a namazané chleby. Pak jsme si šly dobalit a dodělaly jsme poslední práce jako umytí nádobí, úklid krbu či vynesení odpadků. Potom jsme si zahráli hry a donesly si vodu a vyrazily jsme. Cestou jsme ještě pověsily a rozdrobily zbytky jídla. Pak jsme se ještě vyfotily a definitivně vyrazily k domovu. Na nádraží ve Studenci jsme musely chvíli čekat, což nám vůbec nevadilo. Zazpívaly jsme si totiž několik písniček z Dádina zpěvníku a rozdaly poslední bonbony. Pak už přijel vlak, do kterého jsme nastoupily. Cestou jsme si snědly svačinu. Na nádraží jsme si už jen zakřičely pokřik a rozešly jsme se.
Celá výprava byla moc fajn.

Fialka,Rose a Verča

OBROK.

Jak už z názvu akce můžete vidět je to akce, která se koná ob rok, tedy jednou za dva roky. Je určená pro rovery z celé České republiky. Letos se konala na krásném místě u zámku Konopiště a my jsme byli její součástí. Tématem akce byla cesta od počátků naší organizace přes všechny zrušení až po současnost-dobu svobodného skautingu. Mohli jsme si vyzkoušet jaké to je, když se skauting ze sekundy na sekundu během slavnostního nástupu zruší, také jsme museli uspořádat sametovou revoluci. Ovšem toto nebylo jediné o čem akce byla. Po večerech hrály kapely, kde nechyběl ani Skaunk, kapela z 94, v jednotlivých dnech byly různé programy-rozhovory

s pamětníky, přednášky od zajímavých lidí, mohli jsme si vyzkoušet netradiční sporty, projet se na dračích lodích, a nebo se jen tak flákat a obdivovat krásný výhled na již zmíněný zámek. Akce byla skvělá a moc se těším na další ročník.

Poppy

Skautský dětský den 2019

V roce 2002 se konal první skautský dětský den na Juliánovském náměstí. Od té doby pořádáme tuto akci každoročně. Letos jsme se kvůli rekonstrukci Juliánovského náměstí přesunuli do prostoru kolem naší klubovny a na Bílou horu.

Pro židenickou veřejnost jsme připravili dvanáct soutěžních a šest nesoutěžních disciplín a úkolů, které absolvovalo celkem 153 dětí. Vše završilo vystoupení parkouristů a tradiční tombola.

Letošní dětský den měl výjimečnou atmosféru. Důvodem bylo nejen hezké počasí a příjemné prostřední naší klubovny a Bílé hory, ale také přátelské (skautské) prostředí, které jsme vytvořili my všichni společně. Já osobně dětský den chápu jako příležitost předvést naši činnost veřejnosti, seznámit se s rodiči našich současných i budoucích členů, a hlavně udělat společnými silami velký dobrý skutek.

Radost nám dělá to, že dětský den připravili především mladší skauti (když si odmyslíme těch pár oldskautů v pozadí :)). Velký dík a obdiv patří hlavní

organizátorce Simči, díky níž každý věděl, co má dělat. Ještě důležitější ale bylo to, že naprostá většina pomocníků vždy splnili to, k čemu se zavázali.
Celý dětský den nás pozitivně naladil do další skautské činnosti, hlavně nadcházejících letních táborů. :) *Štěpán*

!!!Latrínová bílá směs!!!

Pozor pozor pozoooooooor!
Tábor se blíží čím dál rychleji a sním také všemi oblíbené chvíle na latríně. Ale aby tyto chvíle byly tak skvělé jako vždycky (a že jich určitě bude hodně), je samozřejmě potřeba mít tradiční latrínovou směs. A aby mohla být latrínová směs, musí do ní být nějaké články. Proto by bylo vážně super, kdybys právě TY napsala článek. Může to být křížovka, článek o vaší kočce, zápis z jakékoliv akce, váš nejlepší zážitek, prostě úplně cokoliv! Odměna vás samozřejmě nemine.
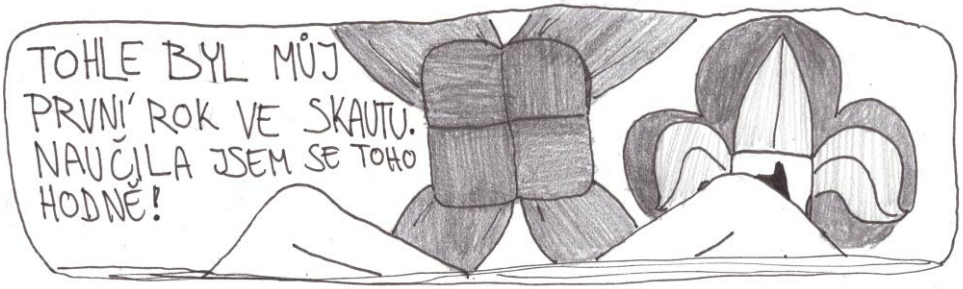
10. SKAUTKA JE ČISTÁ V MYŠLENKÁCH, SLOVECH I SKUTCÍCH